

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוט מ"מ

סא"ל סיגל טורג'מן חזן - שופטת

בפני:

(ע"י ב"כ, קמ"ש מעיין צעירי)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ, עו"ד בנימין מלכא)

ח/XXX טוראי א' ק'

ה כ ר ע ת - ד י ן

על-פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירה של היעדר מן השירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, על כי נעדר מיחידתו, מחנה ידן XXX, מיום 29/01/2017 ועד יום 28/11/2017, בסך הכל 304 ימים, בהתאם לכתב האישום ולפרטים הנוספים.

ניתנה היום, 12.2.2018, כ"ז בשבט התשע"ח, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

**בבית הדין הצבאי המחוזי
במחוז שיפוט מטכ"ל**

בפני: סא"ל סיגל טורג'מן חזן - שופטת

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, קמ"ש מעיין צעירי)

נגד

ח/XXX טוראי א' ק' (ע"י ב"כ, עו"ד בנימין מלכא)

ג ז ר - ד י נ

רקע

1. הנאשם, **טוראי א' ק'**, הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של **היעדר מן השירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955**, בגין כך שנעדר מיחידתו, מחנה ידן XXX, במהלך התקופה, שבין התאריכים 29/01/17 ועד 28/11/17, למשך 304 ימים, בסיומה נעצר.
2. הצדדים לא ראו עין בעין אשר לעונש המתאים לנאשם ולכן טען כל צד כראות עיניו. זירת המחלוקת ביניהם התמקדה בסיבה לתחילת ההיעדרות.

נסיבותיו האישיות של הנאשם

3. הנאשם, יליד 97'. תדפיסו האישי (ת/1) מלמד, כי עוד קודם שהתגייס לשירות השתמט ועמד לדין בפני קש"ב שהטיל עליו עונש מחבוש למשך שבועיים. לאחר מכן ביצע טירונות בהצלחה. לאחריה הוצב ביחידת התקשוב וזמן קצר לאחר מכן הוצב ביחידת מחנה ידן. עברו המשמעת רצוף עבירות משמעת. ביום 14/03/16 החל בהיעדרות למשך 174 ימים עד ליום 3/09/16, בגינה נתן את הדין לפני בית דין זה במסגרת תיק מטכ"ל (מחוזי) 682/16 (ת/2) והוטלו עליו בהתאם להסדר טיעון שאושר 51 ימי מאסר לריצוי בפועל לצד עונש מאסר מותנה בן 45 ימים למשך שנתיים. ביום 29/12/16 החל בנפקדות עד ליום 9/01/17 אז עמד לדין משמעת

והוטל עליו עונש מחבוש בן 10 ימים. מספר ימים לאחר שסיים לרצות את העונש החל בהיעדרות הנוכחית, כשלחובתו נצברו עד כה 490 ימי תב"ן.

4. **התביעה** הגישה מספר מסמכים בנוגע להיעדרות. תחקיר שערכה מפקדת החייל קצינת האבטחה (ת/4), בנוגע להיעדרות בו ציינה, כי החייל מסר לה את כתובת אמו, עמה טען שמתגורר, אך לאחר 3 ביקורים במקום, בשיחה עם אביו טען זה שהכתובת אינה נכונה ולא היה מוכן למסור את זו הנכונה. סיכום שיחה טלפונית עם אביו (ת/3) מיום 22/06/17 בנוגע לכך שלא רצה למסור את כתובת המגורים לצורך ביקור, אך הביע רצונו שבנו יעלה לוועדת אי התאמה. בדו"ח על שיחה טלפונית שנערכה עם החייל (ת/5) ציינה ע' רמ"ד משא"ן בלוט"ס, כי טען שאינו מעוניין לשרת ויעשה כל שיידרש כדי להשתחרר, גם לאחר שהוסברו לו ההשלכות אמר ש"מבין ומכיר ולוקח אחריות אך עדיין בוחז בדרך זו". ביום 2/07/17 מסר הנאשם למש"קית זירה ב' של מדור עריקים (ת/6), שהסבירה לו את השלכות הנפקדות, "שלא מסתדר עם המערכת הצבאית ולא מתכוון להסגיר את עצמו". בטופס דיווח ההיעדרות (ת/7) ציינה מש"קית הת"ש, כי נפתחו עמו בקשות רלוונטיות בהתאם למצבו אך אלו נסגרו בגלל חוסר שיתוף פעולה. מפקדתו הישירה, קצינת האבטחה במחנה ידן, ציינה באותו טופס, "חייל אינו ממושמע, אינו רוצה לעשות שירות צבאי מלא". מפקד היחידה, מפקד מחנה ידן, ציין, תיאר אותו כ"חייל עצלן אין לו כוח לעשות שירות". צורף סיכום ריאיון הקליטה במחנה ידן מיום 14/01/16 (ת/8). בנוסף צורף תחקיר (ת/9) בנוגע לנפקדים ועריקים במחנה ידן, ממנו עלה כי באפריל 17' היו ביחידה 10 נפקדים ועריקים. כאשר נעצר הנאשם ונחקר במשטרה הצבאית (ת/10) מסר, כי נעדר, "עקב חובות ובעיות בבית", כאשר במהלך תקופת ההיעדרות "עבדתי והייתי בבית".

5. **ההגנה** מצדה הציגה אסופת מסמכים כלכליים – תדפיס תנועות עו"ש של הנאשם (ס/1), דו"ח תיקים לחייב (ס/2) ושוברי תשלום (ס/3). לצד זאת הוגשה ההחלטה של ועדת ההתאמה לשירות להמליץ על פיטוריו מן השירות בגין התנהגות רעה וחמורה (ס/4), מבלי שהוגש פרוטוקול הוועדה.

6. **הנאשם התייצב לפני בית דין זה והעיד לעונש.** בחקירתו הראשית טען, כי –

"אני נמצא פה כי מתחילת השירות שלי סוחבים אותי חובות, חובות לבנקים, הוצאה לפועל, שוק אפור ועל מיני דברים כאלו ואחרים. מדובר בסכומים לא קלים. זה מנע ממני לעבור שירות תקין. אחי הגדול אחרי תאונת דרכים, יש לו אחוזי נכות ואני עוזר לו בכל מיני דברים בבית, אם זה נסיעות ודברים כאלה ואחרים. זה אומר שאני תמיד

צריך להיות בקרבתו. אבא טס לחו"ל כל 3-4 ימים. אמא גרה בצפון כי ההורים גרושים ויוצא שאני עוזר לו יותר מכל המשפחה הקרובה. כל החובות והכל הסתבך טיפה עם העניין של הצבא ולא היה מענה כל כך מהצבא לכל הזמן שהייתי בו וביקשתי עזרה מהמפקד והסגן וזה אותי לנסיבות כאלה של עריקות. ש: מה הסיבה העיקרית? נ: הסיבה העיקרית היא שהגעתי למצב שהגיעו אליי הביתה כי אני חייב סכומים, אם זה איומים עליי, על המשפחה, על אבא, על כל מי שגר איתי ומאותו רגע ואילך יצאתי לעבוד " (ע'2, ש'25-34).

7. בחקירה הנגדית הסביר –

"חשבתי שאני מסתדר [עם השירות הצבאי] עד שקיבלתי איומים על החיים שלי. הייתי חייב הרבה כספים ולא עמדת בזה. המפקד שלי אהב אותי, לא הייתי עושה בעיות או כלום. אבל הגעתי למצב שאני מחזיר את הכסף או שפוגעים בי או במשפחה שלי. רצו לתת לי מיוחדת אבל זה לא יצא לפועל. המשק"יית ת"ש לא באמת עזרה לי. היא אמרה שעם הבעיות שלי היא לא יכולה לעזור לי. היא רצתה שאני אביא מסמכים. זה חובות מהבנק והוצאה לפועל, זה גם הסתבכתי..." (ע'3, ש'26-31).

8. כאשר נשאל לגבי העזרה לאחיו, סטודנט המתגורר בשכירות בדירת שותפים ומקיים עצמו לבד, הסביר –

"הוא תלוי בי כי הוא סומך עליי ולא על השותפים שלו אם זה ללכת למקומות, לעבודה. אם הוא רוצה ללכת לבר אני הולך איתו במקום ללכת עם חברים... אם הוא מזמין אותי [לבר] אז למה אני לא אשב איתו, עד שיוצא לי לשבת איתו נורמלי כמו בנאדם ולדבר איתו מה הוא עושה בחיים, חברה דברים כאלה" (ע'3, ש'36 – ע'4, ש'2).

9. בהמשך החקירה הנגדית, התבררה סיבה אחרת לתחילת ההיעדרות –

"מפקד היחידה דיברתי איתו כבר כשהייתי עריק, כשכבר המליצו לי לראות ועדה. אמרו לי שאני יראה וועדה בסמכות המפקד, נכנסתי למפקד אמרתי שאין לי טעם ושזה בזבוז זמן. שיש לי חובות רבים בחוץ. ואז קרתה לי תקרית עם המפקד. הייתי אמור להיות בחוץ כבר לפני שנה וחצי... מפקד היחידה שלי המליץ לי לראות ועדה אבל זה לא יצא לפועל בגלל תקרית עם אותו מפקד. הוא [המפקד ל'] רצה שאני יעשה שתי משמרות רצוף... אמרתי לו שאני לא מוכן והוא אמר שאין בעיה אני עולה למשפט ומאותו רגע עזבתי ולא חזרתי. כל זה קרה אחרי העונש הקודם בכלא. ידעתי שיש לי תנאי. לא חזרתי אחרי זה כי לא היה לי כבר עם מי לדבר, אמרו לי או שתבוא להישפט או שאל תבוא, לך תהיה בבית תהיה עריק אנחנו לא נמנע את זה..." (ע' 5, ש' 2-9).

ובהמשך הסביר –

"הוא [המפקד ל'] רצה שאני אשאר, לא יכולתי הייתי חייב ללכת לעבוד ופשוט קמתי והלכתי. בתכלס הסיבה המקורית שהתחלתי את ההיעדרות הוא אותו סיפור עם ל' ד' [בנוגע למשמרת הכפולה]. בהמשך יצאתי ועבדתי, התחלתי להחזיר חובות. חשבתי שצריך לחזור ורציתי להסגיר את עצמי שבועיים אחרי שנעצרתי.. אבל נעצרתי והפסיקו לי את החיים" (ע' 5, ש' 15-19; הבהרות נוספו).

10. בנוסף העיד לפני בית הדין אביו של הנאשם, העובד כמנהל בטיחות ושירות בחברת "ישראיר". הוא סיפר, כי התגרש מאשתו כשבנו היה בן 4 ולפני כ-6-7 שנים עבר הנאשם להתגורר עמו, כשבבית מתגוררת חברתו של האב ושני ילדיה הבוגרים. רק בדיעבד התברר לאב שבנו הסתבך בחובות להימורים, עזב את לימודיו בתיכון ואת עיסוקו בספורט לצורך עבודה ותשלומים. הוא תיאר כיצד שילם לבקשת בנו לאנשים, כאשר בשלב מסוים התפרצו לביתו, התפרעו וחיפשו את הבן. לטענתו, אז ביקש להתלונן במשטרה אך נמנע לבקשת בנו.

טיעוני הצדדים

11. **התביעה הצבאית** ביקשה להחמיר עם הנאשם, נוכח היעדרויותיו החוזרות, שתחילתן בהשתמטות מן השירות לפני הגיוס והמשכן במתן הדין לפני בית דין זה, אשר מצא לאשר הסדר טיעון ולהתחשב בו. כל זאת עד אשר, בהתאם למטרתו, הצליח לבסוף הנאשם להשיג את פטוריו מן השירות בגין "התנהגות רעה וחמורה". לכך, לטענת התובע, יש להתייחס בחומרה (ע/44/17 ד'). התובע הדגיש את האופן שבו הגדיר המפקד את הנאשם, לאחר שהיה בקשר עמו ועם אביו, *"חייל עצלן אין לו כוח לעשות שירות"*.

התובע הצבאי המלומד עמד על סתירות בין גרסת הנאשם אל מול חומר הראיות שהוצג-טענתו לשירות תקין אל מול עברו המשמעותי וההתייחסות המפקדים, הסכומים שטען שהרוויח אל מול החוב הנטען, הטענה שעזר לאחיו אל מול התנהלותו העצמאית של האח. התובע הפנה לדברים שמסר הנאשם למפקדיו בדבר חוסר רצונו לשרת ולא בדבר חוסר יכולתו. התובע עתר להפעיל את העונש המותנה באופן מצטבר כיוון שלא חל שינוי נסיבות קיצוני בין ההיעדרויות (ע/43/17 **התצ"ר נ' ז**). התובע טען כי יש לתת משקל מופחת לנסיבותיו האישיות של הנאשם לאחר שלא הסתייע ברשויות הת"ש. לעומת זאת הדגיש את הפגיעה בערך החברתי נוכח מספר הנעדרים מן השירות באותה תקופה, שפגע משמעותית בשאר החיילים ובמוכנות הצבאית.

12. **הסנגור המלומד** טען כל שניתן לטובת מרשו. לטענתו, אין לקבל את החישובים שערכה התביעה לגבי החוב של הנאשם. מדובר במי שהתמכר להימורים, חובותיו הלכו וגדלו וההיעדרויות החוזרות מלמדות שלא היה מודע לחומרת מצבו. הסנגור ביקש לתת אמון בעדותו של האב בדבר החובות של בנו והאיומים על חייו. כך גם ביקש שלא לקבל את הטענה שהנאשם לא עזר לאחיו הסובל מ-30% נכות ונדרש לסיוע. לטענתו, *"הניסיון להציג את הדברים על ידי התביעה שלא רצה [הנאשם] לעשות שמירה כפולה אז ברח מהצבא זה ניסיון פשטני למדי שלא רואה את עומק הדברים"*. לדעת הסנגור, אין מקום ללמוד מאסופת הפסיקה שהגישה התביעה על מתחם הענישה כיוון שיש לבחון כל מקרה לגופו. לסיום ביקש *"להתחשב בנסיבות הלא פשוטות שהוצגו לפני בית הדין וכן להקל עם הנאשם על אף שעסקינן בהיעדרות שאינה היעדרות ראשונה"*.

דיון והכרעה

13. רבות נכתב על התופעה של היעדרות מן השירות הצבאי, על הפגיעה שיש בה בחוסנה של המדינה, בחלוקת הנטל השוויונית בין כלל החייבים בשירות, בתכנון

כוח האדם ובמוכנות הצבא לביצוע משימותיו. במקרה שלפנינו למדנו על כך גם מסיכום מספר העריקים ביחידת הנאשם בתקופה בה נעדר מן השירות (ת/9). לכן, נקבע בפסיקה, צריכה הענישה במקרה זה להיות כואבת ומרתיעה:

"בית-דין זה עמד לא פעם על כך, שמי שמשלם מחובת השירות הצבאי, פוגע קשות בערכים ביטחוניים וחברתיים חשובים. הוא פוגע בעקרון השוויון; הוא מטיל את חלקו בנשיאת הנטל הביטחוני על כתפי אחרים; הוא פוגע ביכולת הצבא לתכנן את היקף כוח האדם העומד לרשותו; הוא מוציא עצמו מן הכלל.

לפיכך, פסקנו פעם אחר פעם, ששיקולי ההלימה וההרתעה מחייבים להעניש את מי שמשלם משיירות בטחון בחומרה" (ע/33/11 התצ"ר נ' טור' כ'; ע/57/08 טור' נ' נ' התצ"ר; ע/83/06 התצ"ר נ' טור' ח'; ע/206/03 טור' ס' נ' התצ"ר; ע/184/08 התצ"ר נ' טור' א'; ע/27/12 התצ"ר נ' טור' ל'; ע/52/07 רב"ט מ' נ' התצ"ר; ע/88/13 התצ"ר נ' טור' ל'; ע/20/11 טור' ע' נ' התצ"ר; ע/67/11 התצ"ר נ' טור' מ'; ע/5/09 התצ"ר נ' טור' ס'; ע/42/09 טור' פ' נ' התצ"ר וראו גם בג"ץ 1532/00 דה ברמקר נ' שהב"ט, פ"ד נד(2) 297, 302).

14. נפנה לבחון את עניינו של הנאשם, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, שהתווה את השיקולים המנחים לקביעת עונשו של נאשם. בהתאם לאלה, נקבע את מתחם הענישה ההולם את מעשה העבירה שבו הורשע תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. זאת, תוך שמירה על עקרון ההלימה, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לאחר מכן, נקבע את עונשו של הנאשם בתוככי המתחם, אלא אם נמצא, כי שיקולי שיקום מצדיקים סטייה ממנו לקולא או כי שיקולי הגנה על הציבור מצדיקים את החמרתו.

(1) מתחם הענישה ההולם

15. כאמור, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם נדרש לבחון את "הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה" ואת המידה שבה התקיימו, ככל שהן השפיעו על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם. במקרה שלפנינו, כבר מלכתחילה השתלט הנאשם משיירות ונתן את הדין בהליך משמעותי במסגרתו הוטל עליו עונש של מחבוס למשך שבועיים. כשלושה חודשים לאחר מכן, החל בהיעדרות ממושכת בגינה נתן את הדין לפני בית דין זה וזכה להקלה משמעותית בעונש במסגרת הסדר טיעון, כשהוטל עליו גם רכיב ענישתי מותנה מרתיע.

16. בבירור "הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה" (סעיף 40ט(5) לחוק העונשין), תלה הנאשם את היעדרותו בחובות שנוצרו לו בעקבות הימורים, כשלטענתו היקפם עלה על המתואר במסמכים שהגיש; בתמיכה באחיו הנכה; ובהיעדר סיוע מצד הצבא.

17. ברם, מעיון בתדפיס חשבון הבנק (ס/1) לא נלמד על חוב בחשבון אלא על נטילת הלואה בסכום של 5,000 ₪. ב"דוח תיקים לחייב" בעניינו (ס/2) צוין שהחוב התחיל בספטמבר 15' בסכום של 3,579 ₪ ועמד בחודש דצמבר 17' על סכום של 4,135 ₪. לא ברור למי מתייחסת רשימת ההליכים שצורפה ומדוע נוצרו אותם חובות. על כל מקרה, מעבר לטענת הנאשם ולטענת אביו הנסמכת על דבריו, לא הוצגה על ידי ההגנה כל ראיה שלימדה, כי הנאשם הגיע למצב של התמכרות של ממש להימורים כפי שטען הסנגור. אדרבא גם לפי טענת ההגנה, הנאשם שירת במשך תקופה מסוימת חרף אותם חובות. בגזר הדין הקודם בעניינו אין אינדיקציה לנושא החובות וגם במסמכים שהגישה התביעה בנוגע להתייחסות המפקדים להיעדרותו. למרות כל זאת, ניתן להניח לטובת הנאשם שהיה לו צורך ממשי לעבוד.

18. מעבר לכך, נראה כי הסיוע הנדרש לאחיו איננו אינטנסיבי ברמה שהצדיקה היעדרות מן השירות. לא זו אף זו, מדברי מש"קית הת"ש נלמד שבקשות לסיוע ת"ש שפתח לא הושלמו על ידו, כך שלמעשה היה מודע לאפשרות להסתייע ברשויות הצבא לטיפול בבעיותיו אך לא עשה בכך שימוש.

19. על כל מקרה, בסופו של יום התברר, כי הסיבה המיידית לתחילת ההיעדרות נגעה לאותה "תקרית" עם המפקד, כשלטענת הנאשם סירב להישמע להנחיה להישאר משמרת נוספת כיוון שצריך היה ללכת לעבוד. בהמשך לא חזר לשירות, המשיך בעבודתו ונמנע מלהתייצב משך תקופת ממושכת של כעשרה חודשים עד אשר נעצר.

20. על כך כבר נפסק –

"חובת השירות הצבאי אינה עניין המסור לרצונו האישי של כל מיועד לשירות ביטחון. מדובר בחובה חוקית שהיא האדן המרכזי לקיומו של צבא ההגנה לישראל. אין למילוי חובה זו ולתחושה סובייקטיבית של המיועד לשירות ביטחון בדבר יכולתו לשרת ולא כלום" (ע/4/14 טור' ג' נ' התצ"ר).

21. התביעה הציגה אסופת פסיקה שלעמדתה מלמדת מהי רמת הענישה הנוהגת, בה ככלל הוטלו עונשים החופפים את תקופת ההיעדרות בהיעדרויות לתקופות קצרות. בע/91/12 טור' א' נ' התצ"ר אושר עונש מאסר בן 105 ימים החופף את תקופת ההיעדרות למשך 105 ימים; ע/62/13 טור' צ' נ' התצ"ר בגין היעדרות בת 66

ימים אושר עונש של 60 ימי מאסר לצד הפעלה חלקית של עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים; ע/27/13 טור' ט' נ' התצ"ר אושר עונש מאסר של 70 ימים והפעלה מצטברת של עונש מחבוס מותנה בן 7 ימים בגין היעדרות בת 77 ימים; ע/85/12 טור' מ' נ' התצ"ר בגין היעדרות בת 48 ימים אושר עונש של 40 ימי מאסר לצד הפעלה חלקית של עונש מחבוס מותנה בן 15 ימים; ע/38/13 התצ"ר נ' טור' ע' בגין 471 ימי היעדרות הוחמר העונש ל-240 ימי מאסר לריצוי בפועל.

22. לעומת זאת, הסנגור מצדו גרס, כי יש לבחון כל מקרה לגופו בנסיבותיו. על אף שצדק הסנגור בטענתו בכל הנוגע לבחינת עניינו של נאשם, הרי שמחייב תיקון 113 לעצב את מתחם הענישה בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת ולצורך כך נדרש לבחון את הפסיקה המתאימה.

23. לפיכך, כאשר מדובר בהיעדרות של חייל בשירות סדיר למשך תקופה לא מבוטלת של כעשרה חודשים, כשכוונה לכפות את רצונו של הפרט עמדה בבסיס ביצוע ההיעדרות ולא משנה הטעם לכוונה זו, נמצא מתחם הענישה בין 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין עשרה חודשים לצד עונש מאסר מותנה.

(2) קביעת עונשו של הנאשם

24. לא מצאתי שמתקיימים בעניינו של הנאשם שיקולים חריגים שעניינם פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על הציבור, אשר מצדיקים סטייה ממתחם הענישה שנקבע.

25. במקרה שלפנינו, בבחינת "הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה" לצורך קביעת עונשו בתוככי המתחם, יש להביא בחשבון שהנאשם נעצר בסיום ההיעדרות ולמרות שנטל אחריות על מעשיו לפני בית דין זה, הרי שמסר גרסאות שונות אשר למניע לביצוע העבירה.

26. בנוסף הנאשם צבר לחובתו תקופות היעדרות בלתי נמנית משמעותית של מעבר לשנה ומדובר בהזדמנות השנייה שנותן את הדין לפני בית דין זה כשהוא מודע למשמעות העבירה ולעונש המותנה התלוי ועומד מעל ראשו.

27. עוד יש להביא לחובת הנאשם את עובדת פיטוריו מן השירות מחמת "התנהגות רעה וחמורה" על רקע אותה תקופת תב"ן משמעותית בהמשך להבעת דעתו, כי אין ברצונו לשרת בצבא.

28. בנסיבות אלו מצאתי שיש מקום לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של מתחם הענישה. אם בסופו של יום לא נקבע העונש בקצהו של אותו גבול עליון, הרי שזאת כיוון שהנחתי לטובתו שעבד במהלך תקופת ההיעדרות וביקש לשלם חובות בסכום מסוים.

סוף דבר

29. לאור כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים :

א. מאה ושמונים (180) ימי מאסר לריצוי בפועל בגין תיק זה.

ב. הפעלה של עונש המאסר המותנה בן ארבעים וחמישה (45) ימים שהוטל על הנאשם בתיק מטכ"ל (מחוזי) 682/16 שיופעל במלואו באופן מצטבר לעונש שהוטל עליו בגין התיק הנוכחי.

סך הכל ירצה הנאשם 225 ימים לריצוי בפועל החל מיום מעצרו.

ג. עונש מאסר מותנה בן שלושים (30) ימים למשך שנה שלא יעבור עבירה לפי סעיפים 92,94 או 102 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

ניתנה והודעה היום, 21.2.2018, ו' באדר התשע"ח, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת